

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 392/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

Sąd

2016/C 392/02	Wybór prezesa Sądu	2
2016/C 392/03	Wybór wiceprezesa Sądu	2
2016/C 392/04	Wybór prezesów izb	2
2016/C 392/05	Utworzenie izb i przydział sędziów do izb	2

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 392/06	Sprawa C-374/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 7 lipca 2016 r. – Rochus Geissel reprezentujący jako syndyk spółkę RGEX GmbH i.L./Finanzamt Neuss	5
---------------	---	---

2016/C 392/07	Sprawa C-375/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 7 lipca 2016 r. – Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin	6
2016/C 392/08	Sprawa C-409/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 22 lipca 2016 r. – Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Paideias kai Thriskevmaton/Maria-Eleni Kalliri	6
2016/C 392/09	Sprawa C-415/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugalia) w dniu 27 lipca 2016 r. – David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol - Turismo, Jogo e Animação, SA	7
2016/C 392/10	Sprawa C-419/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 28 lipca 2016 r. – Sabine Simma Federspiel/Provincia autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA	8
2016/C 392/11	Sprawa C-420/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-529/13, Balázs-Árpád Izsák i Attila Dabis/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 lipca 2016 r. przez Balázsa-Árpáda Izsáka i Attilę Dabisa	8
2016/C 392/12	Sprawa C-421/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 28 lipca 2016 r. – Ministre des finances et des comptes publics/Marc Lassus	9
2016/C 392/13	Sprawa C-429/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi (Polska) w dniu 2 sierpnia 2016 r. – Małgorzata Ciupa i in. przeciwko II Szpitalowi Miejskiemu im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi	10
2016/C 392/14	Sprawa C-436/16: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areos Pagos (Grecja) w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Georgios Leventis, Nikolaos Vafias/Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd	11
2016/C 392/15	Sprawa C-438/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 26 maja 2016 r. w sprawach połączonych T-479/11 i T-157/12, wniesione w dniu 4 sierpnia 2016 r. przez Komisję Europejską	12
2016/C 392/16	Sprawa C-454/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Global Steel Wire, S.A.	12
2016/C 392/17	Sprawa C-455/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.	13
2016/C 392/18	Sprawa C-456/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.	14
2016/C 392/19	Sprawa C-457/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Global Steel Wire, S.A.	14

2016/C 392/20	Sprawa C-458/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trenzas y Cables de Acero PSC, S. L.	16
2016/C 392/21	Sprawa C-459/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trenzas y Cables de Acero PSC, S. L.	17
2016/C 392/22	Sprawa C-460/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.	18
2016/C 392/23	Sprawa C-461/16 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. .	19

Sąd

2016/C 392/24	Sprawa T-219/13: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Ferracci/Komisja [Pomoc państwa — Komunalny podatek od nieruchomości — Zwolnienie z podatku podmiotów niekomercyjnych prowadzących szczególną działalność — Ujednoliconą ustawą o podatku dochodowym — Zwolnienie z jednolitego podatku komunalnego — Decyzja stwierdzająca w części brak pomocy państwa, a w części uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt regulacyjny niewymagający przyjęcia środków wykonawczych — Bezpośrednie oddziaływanie — Dopuszczalność — Całkowita niemożność odzyskania pomocy — Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia nr (WE) nr 659/1999 — Obowiązek uzasadnienia]	22
2016/C 392/25	Sprawa T-471/13: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Xellia Pharmaceuticals i Alpharma/Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję — Prawo do obrony — Grzywny — Pewność prawa — Zasada legalności kar)	22
2016/C 392/26	Sprawa T-675/13: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – K Chimica/ECHA (REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Błąd w oświadczeniu dotyczącym wielkości przedsiębiorstwa — Zalecenie 2003/361/WE — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną — Określenie wielkości przedsiębiorstwa — Uprawnienia ECHA) .	23
2016/C 392/27	Sprawa T-17/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – U4U i in./Parlament i Rada [Przepisy szczególne i odstępstwa mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim — Ścieżka kariery urzędnika zaszeregowanego w grupie administratora — Zmiana regulaminu pracowniczego urzędników Unii — Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1023/2013 — Nieprawidłowości w trakcie procedury przyjęcia aktów prawnych — Brak zasięgnięcia opinii komitetu ds. regulaminu pracowniczego i organizacji związkowych]	24

2016/C 392/28	Sprawa T-54/14: Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Goldfish i in./Komisja (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynki krewetek z Morza Północnego: belgijski, niemiecki, francuski i niderlandzki — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Ustalanie cen i podział rynków — Dopuszczalność dowodów — Wykorzystanie w charakterze dowodu zarejestrowanych w sposób niejawni nagrań rozmów telefonicznych — Ocena zdolności płatniczej — Nieograniczone prawo orzekania)	24
2016/C 392/29	Sprawa T-76/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Morningstar/Komisja [Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Światowy rynek skonsolidowanego zasilania danymi w czasie rzeczywistym — Decyzja uznająca za wiążące zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą — Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003]	25
2016/C 392/30	Sprawa T-121/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – PT Pelita Agung Agrindustri/Rada [Dumping — Przywozy biodiesla z Indonezji — Ostateczne cło antydumpingowe — Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Wartość normalna — Koszty produkcji]	26
2016/C 392/31	Sprawa T-353/14 i T-17/15: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Włochy/Komisja (System językowy — Ogłoszenia o konkursach otwartych celem naboru administratorów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków — Rozporządzenie nr 1 — Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność)	26
2016/C 392/32	Sprawa T-456/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – TAO-AFI i SFIE-PE/Parlament i Rada [Wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii — Coroczne dostosowanie — Rozporządzenia (UE) nr 422/2014 i 423/2014 — Nieprawidłowości popełnione w toku procedury przyjmowania aktów — Brak konsultacji z organizacjami związkowymi]	27
2016/C 392/33	Sprawa T-587/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Crosfield Italia/ECHA (REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Błąd w oświadczeniu dotyczącym wielkości przedsiębiorstwa — Zalecenie 2003/361/WE — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną — Obowiązek uzasadnienia)	28
2016/C 392/34	Sprawa T-709/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Tri-Ocean Trading/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Błąd w ocenie)	28
2016/C 392/35	Sprawa T-719/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Tri Ocean Energy/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Błąd w ocenie)	29
2016/C 392/36	Sprawa T-755/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Herbert Smith Freehills/Komisja [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące rozmów poprzedzających przyjęcie dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony opinii prawnych — Prawo do obrony — Nadrzędny interes publiczny]	30

2016/C 392/37	Sprawa T-796/14: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Philip Morris/Komisja [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty sporządzone w ramach prac przygotowawczych nad przyjęciem dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych i opinii prawnych — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Nadrzędny interes publiczny]	30
2016/C 392/38	Sprawa T-830/14: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Farahat/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Błąd w ocenie)	31
2016/C 392/39	Sprawa T-18/15: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Philip Morris/Komisja (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty sporządzone w ramach prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Prawo do obrony — Nadrzędny interes publiczny)	32
2016/C 392/40	Sprawa T-57/15: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2016 r. – Trajektna luka Split/Komisja (Pomoc państwa — Usługi portowe — Domniemana pomoc państwa na rzecz publicznego operatora promów Jadrolinija — Ustalenie przez władze chorwackie stawek za usługi portowe w porcie w Splicie w odniesieniu do ruchu wewnętrznego na poziomie podobno niższym od poziomu stawek stosowanych zarówno w innych chorwackich portach, jak i w odniesieniu do ruchu międzynarodowego — Prywatny operator będący posiadaczem podobno wyłącznej koncesji na eksploatację terminalu pasażerskiego portu w Splicie — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Pojęcie pomocy — Zasoby państwowe)	32
2016/C 392/41	Sprawa T-146/15: Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – hyphen/EUIPO – Skylovec (Przedstawienie wielokąta) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy przedstawiający wielokąt — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Postać różniąca się co do elementów, które nie wpływają na charakter odróżniający]	33
2016/C 392/42	Sprawa T-152/15 P: Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Komisja/Kakol (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie kandydata — Nieuznanie dyplomu — Dopuszczenie do wcześniejszego konkursu — Podobne warunki konkursu — Obowiązek uzasadnienia)	34
2016/C 392/43	Sprawa T-159/15: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Puma/EUIPO – Gemma Group (Przedstawienie skaczącego zwierzęcia z rodziny kotowatych) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego skaczące zwierzę z rodziny kotowatych — Wcześniejsze graficzne międzynarodowe znaki towarowe przedstawiające skaczące zwierzę z rodziny kotowatych — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dobra administracja — Dowód renomy wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	34
2016/C 392/44	Sprawa T-207/15: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2016 r. – National Iranian Tanker Company/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Powaga rzeczy osądzonej — Prawo do skutecznego środka prawnego — Błąd w ocenie — Prawo do obrony — Prawo własności — Proporcjonalność)	35

2016/C 392/45	Sprawa T-358/15: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Arrom Conseil/EUIPO – Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Roméo has a Gun by Romano Ricci — Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe NINA RICCI i RICCI — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych — Naruszenie renomy — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009]	36
2016/C 392/46	Sprawa T-371/15: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Preferisco Foods/EUIPO – Piccardo & Savore' (PREFERISCO) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PREFERISCO — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy I PREFERITI — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	36
2016/C 392/47	Sprawa T-390/15: Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Perfetti Van Melle Benelux/EUIPO – PepsiCo (3D) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego 3D — Wcześniejsze, słowny i graficzne, unijne znaki towarowe 3D'S i 3D's — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	37
2016/C 392/48	Sprawa T-408/15: Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Globo Comunicação e Participações/EUIPO (dźwiękowy znak towarowy) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie dźwiękowego znaku towarowego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]	38
2016/C 392/49	Sprawa T-410/15 P: Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Pohjanmäki/Rada (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu w 2013 r. — Rola organu powołującego i komitetu konsultacyjnego ds. awansów — Brak sprawozdań z oceny — Brak wglądu do sprawozdań z oceny przez członków komitetu konsultacyjnego ds. awansów — Zgodność obowiązków sprawozdawcy w Komitecie konsultacyjnym ds. awansów z obowiązkami byłego oceniającego — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia)	38
2016/C 392/50	Sprawa T-453/15: Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Trinity Haircare/EUIPO – Advance Magazine Publishers (VOGUE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy VOGUE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zła wiara — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]	39
2016/C 392/51	Sprawa T-479/15: Wyrok Sądu z dnia 14 września 2016 r. – Lotte/EUIPO – Kuchenmeister (KOALA LAND) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego KOALA LAND — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy KOALA — Częściowe odrzucenie zgłoszenia do rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Rzeczywiste używanie — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009]	39
2016/C 392/52	Sprawa T-557/15 P: Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – De Esteban Alonso/Komisja (Odwołanie — Służba publiczna — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Wniosek o udzielenie wsparcia — Postępowanie karne przed sądem krajowym — Decyzja instytucji o powództwie adhezyjnym — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście bezzasadnej — Nieprawidłowości proceduralne — Przesłanki stosowania art. 24 regulaminu pracowniczego)	40
2016/C 392/53	Sprawa T-563/15: Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Paglieri Sell System/EUIPO (APOTEKE) [Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego APOTEKE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]	41

2016/C 392/54	Sprawa T-424/16: Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2016 r. – Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Footwear)	41
2016/C 392/55	Sprawa T-442/16: Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Šroubárna Žďánice/Rada	42
2016/C 392/56	Sprawa T-459/16: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Hiszpania/Komisja	42
2016/C 392/57	Sprawa T-462/16: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – Republika Portugalska/Komisja Europejska	43
2016/C 392/58	Sprawa T-463/16: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – Republika Portugalska/Komisja	44
2016/C 392/59	Sprawa T-619/16: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2016 r. – Sicignano/EUIPO – Inprodi (GiCapri „a giacchetti’e capri”)	45
2016/C 392/60	Sprawa T-621/16: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2016 r. – České dráhy/Komisja	46
2016/C 392/61	Sprawa T-627/16: Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – Republika Czeska/Komisja	47
2016/C 392/62	Sprawa T-631/16: Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Remag Metallhandel and Jaschinsky/Komisja	47
2016/C 392/63	Sprawa T-638/16: Skarga wniesiona w dniu 7 września 2016 r. – Deichmann/EUIPO – Vans (Przedstawienie paska umieszczonego na bocznej stronie buta)	48
2016/C 392/64	Sprawa T-640/16: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2016 r. – GEA Group/Komisja	49
2016/C 392/65	Sprawa T-642/16: Skarga wniesiona w dniu 12 września 2016 r. – Iame/EUIPO – Industrie Aeronautiche Reggiane (Parilla)	50

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 392/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 383 z 17.10.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 371 z 10.10.2016

Dz.U. C 364 z 3.10.2016

Dz.U. C 350 z 26.9.2016

Dz.U. C 343 z 19.9.2016

Dz.U. C 335 z 12.9.2016

Dz.U. C 326 z 5.9.2016

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SĄD

Wybór prezesa Sądu

(2016/C 392/02)

Na posiedzeniu w dniu 20 września 2016 r. na podstawie art. 9 § 1 regulaminu postępowania sędziowie Sądu wybrali Marca Jaegera na prezesa Sądu na okres od dnia 20 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.

Wybór wiceprezesa Sądu

(2016/C 392/03)

Na posiedzeniu w dniu 20 września 2016 r. na podstawie art. 9 § 4 regulaminu postępowania sędziowie Sądu wybrali Marca van der Woudego na wiceprezesa Sądu na okres od dnia 20 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.

Wybór prezesów izb

(2016/C 392/04)

W dniu 21 września 2016 r. na podstawie art. 18 regulaminu postępowania Sąd wybrał I. Pelikánovą, M. Preka, S. Frimodta Nielsena, H. Kanninena, D. Gratsiasa, G. Berardisa, V. Tomljenović, A. Collinsa i S. Gervasoniego na prezesów izb w składzie trzech i pięciu sędziów na okres od dnia 21 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.

Utworzenie izb i przydział sędziów do izb

(2016/C 392/05)

W dniu 21 września 2016 r. Sąd złożony z 44 sędziów podjął decyzję o utworzeniu sześciu izb złożonych z pięciu sędziów, rozpoznających sprawy w składzie pięciu i trzech sędziów, zasiadających w dwóch konfiguracjach, oraz trzech izb złożonych z czterech sędziów, rozpoznających sprawy w składzie pięciu i trzech sędziów, zasiadających w trzech konfiguracjach w okresie od dnia 21 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r., i w konsekwencji w dniu 26 września 2016 r. dokonał następującego przydziału sędziów do izb na okres od dnia 26 września 2016 r. do dnia 31 sierpnia 2019 r.:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen i U. Öberg, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby;

a) P. Nihoul i J. Svenningsen, sędziowie;

b) V. Valančius i M. Öberg, sędziowie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

M. Prek, prezes izby, E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke i M.J. Costeira, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

M. Prek, prezes izby;

a) F. Schalin i M.J. Costeira, sędziowie;

b) E. Buttigieg i B. Berke, sędziowie.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Frimodt Nielsen, prezes izby, V. Kreuschitz, I.S. Forrester, N. Półtorak i E. Perillo, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

S. Frimodt Nielsen, prezes izby;

a) I.S. Forrester i E. Perillo, sędziowie;

b) V. Kreuschitz i N. Półtorak, sędziowie.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i I. Reine, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby;

a) J. Schwarcz i C. Iliopoulos, sędziowie;

b) L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín i I. Reine, sędziowie.

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

D. Gratsias, prezes izby, I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio i P.G. Xuereb, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

D. Gratsias, prezes izby;

a) A. Dittrich i P.G. Xuereb, sędziowie;

b) I. Labucka i I. Ulloa Rubio, sędziowie.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

G. Berardis, prezes izby, S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi i O. Spineanu-Matei, sędziowie.

Szósta izba, w składzie trzech sędziów:

G. Berardis, prezes izby;

a) S. Papasavvas i O. Spineanu-Matei, sędziowie;

b) D. Spielmann i Z. Csehi, sędziowie.

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby, M. Kancheva, E. Bieliūnas, A. Marcoulli i A. Kornezov, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

V. Tomljenović, prezes izby;

- a) E. Bieliūnas i A. Kornezov, sędziowie;
- b) E. Bieliūnas i A. Marcoulli, sędziowie;
- c) A. Marcoulli i A. Kornezov, sędziowie.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Collins, prezes izby, M. Kancheva, L. Madise, R. Barents i J. Passer, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

A. Collins, prezes izby;

- a) R. Barents i J. Passer, sędziowie;
- b) M. Kancheva i R. Barents, sędziowie;
- c) M. Kancheva i J. Passer, sędziowie.

Dziewiąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby, E. Bieliūnas, L. Madise, R. da Silva Passos i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie.

Dziewiąta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Gervasoni, prezes izby;

- a) L. Madise i R. da Silva Passos, sędziowie;
- b) L. Madise i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie;
- c) R. da Silva Passos i K. Kowalik-Bańczyk, sędziowie.

Trzy izby złożone z czterech sędziów będą rozpoznawać sprawy w składzie, do którego zostanie włączony piąty sędzia pochodzący z jednej z dwóch pozostałych izb złożonych z czterech sędziów, z wyłączeniem prezesa izby, wyznaczony na rok zgodnie z kolejnością określoną w art. 8 regulaminu postępowania. Skład siódmej izby zostanie tym samym powiększony o jednego sędziego z ósmej izby, skład ósmej izby o sędziego z dziewiątej izby, a skład dziewiątej izby o sędziego z siódmej izby.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 7 lipca 2016 r. – Rochus Geissel reprezentujący jako syndyk spółkę RGEX GmbH i.L./
Finanzamt Neuss**

(Sprawa C-374/16)

(2016/C 392/06)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Rochus Geissel reprezentujący jako syndyk spółkę RGEX GmbH i.L.**Strona pozwana w postępowaniu rewizyjnym: Finanzamt Neuss***Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy faktura wymagana dla wykonania prawa do odliczenia podatku naliczonego zgodnie z art. 168 lit. a) w połączeniu z art. 178 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ zawiera „pełny adres” w rozumieniu art. 226 pkt 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, jeśli dokonujący świadczenia przedsiębiorca na fakturze wystawionej za wykonanie świadczenia podał adres, pod którym jest on wprawdzie osiągalny korespondencyjnie, lecz nie prowadzi tam działalności gospodarczej?
- 2) Czy art. 168 lit. a) w połączeniu z art. 178 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej przy uwzględnieniu zasady skuteczności jest sprzeczny z praktyką krajową, która uwzględnia dobrą wiarę obiorcy świadczenia odnośnie spełnienia przesłanek odliczenia podatku naliczonego tylko poza postępowaniem w sprawie ustalenia podatku, w ramach odrębnego postępowania opartego na względach słuszności? Czy w tym zakresie można powołać się na art. 168 lit. a) w związku z art. 178 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 7 lipca 2016 r. – Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin**

(Sprawa C-375/16)

(2016/C 392/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Finanzamt Bergisch Gladbach

Strona pozwana w postępowaniu rewizyjnym: Igor Butin

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 226 pkt 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ wymaga podania adresu podatnika, pod którym prowadzi on działalność gospodarczą?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1:
 - a) Czy do spełnienia wymogu podania adresu w rozumieniu art. 226 pkt 5 dyrektywy VAT wystarczy podanie adresu skrzynki pocztowej?
 - b) Jaki adres ma podać na fakturze podatnik, który prowadzi przedsiębiorstwo (np. polegające na prowadzeniu handlu elektronicznego w Internecie), nieposiadające lokalu handlowego?
- 3) Czy w przypadku niespełnienia wymogów formalnych ustanowionych w art. 226 dyrektywy VAT należy przyznawać prawo do odliczenia podatku naliczonego we wszystkich przypadkach, w których nie doszło do oszustwa podatkowego albo podatnik nie wiedział lub nie mógł wiedzieć, że uczestniczy w oszustwie, czy też zgodnie z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań należy w takim przypadku zakładać, iż podatnik uczynił wszystko, co może być od niego w rozsądnym zakresie wymagane, aby sprawdzić prawidłowość podanych na fakturze danych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias
(Grecja) w dniu 22 lipca 2016 r. – Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Paideias kai Thriskevmaton/Maria-
Eleni Kalliri**

(Sprawa C-409/16)

(2016/C 392/08)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ypourgos Esoterikon, Ypourgos Paideias kai Thriskevmaton

Druga strona postępowania: Maria-Eleni Kalliri

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1 dekretu prezydenckiego 90/2003, który zmienił art. 2 ust. 1 dekretu prezydenckiego 4/1995, zgodnie z którym kandydaci cywilni do szkół dla urzędników i funkcjonariuszy policji akademii policyjnej muszą, obok innych warunków, „posiadać wzrost (mężczyźni i kobiety) co najmniej 1 metr i 70 centymetrów”, jest zgodny z przepisami dyrektyw 76/207/EWG⁽¹⁾, 2002/73/WE⁽²⁾ i 2006/54/WE⁽³⁾, które zakazują wszelkiej pośredniej dyskryminacji ze względu na płeć w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego i warunków pracy w sektorze publicznym (chyba że takie faktycznie zróżnicowane traktowanie jest spowodowane czynnikami obiektywnie uzasadnionymi i niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć oraz nie wykracza ponad to, co jest właściwe i niezbędne dla osiągnięcia celu realizowanego za pomocą danego środka)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 76/207/EWG w sprawie wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, (Dz.U. 1976, L 39, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. 2002, L 269, s. 15).

⁽³⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca do Porto (Portugalia) w dniu 27 lipca 2016 r. – David Fernando Leal da Fonseca/Varzim Sol - Turismo, Jogo e Animação, SA

(Sprawa C-415/16)

(2016/C 392/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca do Porto

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: David Fernando Leal da Fonseca

Strona pozwana: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle art. 5 dyrektyw 93/104/WE⁽¹⁾ i 2003/88/WE⁽²⁾ oraz art. 31 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej w przypadku osób zatrudnionych w systemie zmianowym, w ramach którego ich okres wypoczynku też wypada na zmiany, pracujących w zakładach otwartych przez wszystkie dni tygodnia, ale niedziałających całą dobę, przysługujący pracownikowi obowiązkowy dzień wolny od pracy musi być przyznawany w okresie siedmiu dni, czyli co najmniej siódmego dnia następującego po sześciu kolejnych dniach roboczych?
- 2) Czy wykładnia, zgodnie z którą w przypadku tych pracowników pracodawca ma swobodę wyboru w odniesieniu do poszczególnych tygodni tych ich dni, na które mają wypadać przysługujące temu pracownikowi dni wolne, efektem czego pracownik ten może zostać zobowiązany do pracowania przez dziesięć kolejnych dni nie nabywając przy tym uprawnienia do wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, jest zgodna z tymi dyrektywami i zawartymi w nimi przepisami?
- 3) Czy wykładnia, zgodnie z którą okres nieprzerwanego czasu przerwy w pracy w ilości 24 godzin może wypaść w dowolnym momencie danego okresu siedmiu dni kalendarzowych, a następny taki nieprzerwany czas przerwy w pracy w ilości 24 godzin (do którego dolicza się 11 godzin odpoczynku dziennego) może wypaść w dowolnym momencie okresu kolejnych siedmiu dni kalendarzowych, jest zgodna z tymi dyrektywami i zawartymi w nimi przepisami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 1993 L 307, s. 18)

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003 L 299, s. 9)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano/
Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 28 lipca 2016 r. – Sabine Simma Federspiel/Provincia
autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA**

(Sprawa C-419/16)

(2016/C 392/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabine Simma Federspiel

Strona pozwana: Provincia autonoma di Bolzano, Equitalia Nord SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy 75/363/EWG⁽¹⁾, zmieniony dyrektywą 82/76/EWG⁽²⁾ oraz wspomniany w nim załącznik należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie dla przepisu krajowego takiego jak mający zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, który uzależnia przyznanie wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne od złożenia przez lekarza będącego beneficjentem, oświadczenia o zobowiązaniu do świadczenia przez co najmniej pięć lat pracy na rzecz publicznej służby zdrowia autonomicznej prowincji Bolzano w okresie dziesięciu lat od dnia uzyskania specjalizacji i że w wypadku całkowitego niewykonania zobowiązania zgadza się wyraźnie, aby autonomiczna prowincja Bolzano, jako podmiot finansujący wynagrodzenie, otrzymała zwrot kwoty do wysokości 70 % przyznanej zapomogi wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od momentu wypłaty przez administrację prowincji poszczególnych wkładów?
- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, czy zasada swobodnego przepływu pracowników, o której mowa w art. 45 TFUE stoi na przeszkodzie dla przepisu krajowego takiego jak mający zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, który uzależnia przyznanie wynagrodzenia dla lekarzy odbywających szkolenie specjalistyczne od złożenia przez lekarza będącego beneficjentem, oświadczenia o zobowiązaniu do świadczenia przez co najmniej pięć lat pracy na rzecz publicznej służby zdrowia autonomicznej prowincji Bolzano w okresie dziesięciu lat od dnia uzyskania specjalizacji i że w wypadku całkowitego niewykonania zobowiązania zgadza się wyraźnie, aby autonomiczna prowincja Bolzano, jako podmiot finansujący wynagrodzenie, otrzymała zwrot kwoty do wysokości 70 % przyznanej zapomogi wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od momentu wypłaty przez administrację prowincji poszczególnych wkładów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności lekarzy (Dz.U. L 167, s. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniająca dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji lekarskich, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywę 75/363/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącą koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w zakresie działalności lekarzy (Dz.U. L 43, s. 21).

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 maja 2016 r. w sprawie T-529/13,
Balázs-Árpád Izsák i Attila Dabis/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 lipca 2016 r. przez
Balázsa-Árpáda Izsáka i Attilę Dabisa**

(Sprawa C-420/16 P)

(2016/C 392/11)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Balázs-Árpád Izsák i Attila Dabis (przedstawiciel: adwokat D. Sobor)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Węgry, Republika Grecka, Rumunia i Republika Słowacka

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu z dnia 10 maja 2016 r. w sprawie T-529/13 i na podstawie art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
 - tytułem głównym, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2013) 4975 final z dnia 25 lipca 2013 r. dotyczącej odmowy rejestracji spornej inicjatywy, zgodnie z żądaniem przedstawionym przez skarżących w skardze, oraz wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie;
 - posiłkowo, na wypadek gdyby Sąd uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia ostatecznego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 47 karty i art. 92 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem, w szczególności ze względu na niedopełnienie obowiązku informacji w odniesieniu do ciężaru dowodu, ponieważ zdaniem wnoszących odwołanie przed wydaniem wyroku Sąd nie powiadomił stron procesowych o tym, że uznaje za kwestie faktyczne, których należy dowieść w postępowaniu, okoliczność, że realizacja polityki spójności Unii zarówno przez Unię, jak i przez państwa członkowskie zagraża swoistym cechom regionów z mniejszością narodową, oraz okoliczność, że swoiste cechy etniczne, kulturowe, religijne lub językowe regionów z mniejszością narodową można by uważać za poważne i trwałe niekorzystne warunki demograficzne w rozumieniu art. 174 akapit trzeci TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 11 ust. 4 TUE i art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie inicjatywy obywatelskiej⁽¹⁾ z uwagi na to, iż zdaniem wnoszących odwołanie europejska inicjatywa obywatelska, stanowiąca przedmiot sporu, była zgodna z przepisem art. 11 ust. 4 TUE, jako że organizatorzy przedstawili ją w sprawie, w odniesieniu do której ich zdaniem stosowanie traktatów wymaga aktu prawnego Unii, a Komisja Europejska miała kompetencję w zakresie przedkładania odpowiedniego wniosku. Ponadto wnoszący odwołanie twierdzą, że Komisja może odmówić rejestracji proponowanej inicjatywy obywatelskiej z braku kompetencji jedynie, gdy ten brak kompetencji jest oczywisty.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 lit. c) TFUE i art. 174 TUE z uwagi na to, że art. 174 akapit trzeci TFUE wymienia przykładowo okoliczności zakładające poważne i trwałe niekorzystne warunki przyrodnicze lub demograficzne, ze względu na które w ramach polityki spójności Unii należy poświęcić „szczególną uwagę” danemu regionowi.
4. Motyw czwarty dotyczący naruszenia art. 7 TFUE, art. 167 TFUE, art. 3 ust. 3 TUE, art. 22 karty i postanowień traktatów dotyczących zakazu dyskryminacji z uwagi na to, że europejska inicjatywa obywatelska, stanowiąca przedmiot sporu, służyłaby przewidzianej w art. 7 TFUE spójności polityk i działań Unii, sprzyjając uwzględnieniu różnorodności kulturowej i jej utrzymania w ramach tej polityki spójności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. 2011, L 65, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 28 lipca 2016 r. – Ministre des finances et des comptes publics/Marc Lassus**

(Sprawa C-421/16)

(2016/C 392/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: *Ministre des finances et des comptes publics*

Strona pozwana: *Marc Lassus*

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 8 dyrektywy 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. ⁽¹⁾ powinny być interpretowane w ten sposób, że zakazują one, w przypadku transakcji wymiany papierów wartościowych wchodzącej w zakres stosowania dyrektywy, mechanizmu odroczenia opodatkowania przewidującego, że – w drodze odstępstwa od zasady, zgodnie z którą zdarzenie powodujące opodatkowanie wartości dodanej następuje w roku jej uzyskania – wartość dodana wymiany zostaje stwierdzona i rozliczona przy okazji transakcji wymiany papierów wartościowych i zostaje opodatkowana w roku, w którym następuje zdarzenie kończące odroczenie opodatkowania, jakim może być w szczególności zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie?
- 2) Przy założeniu, że wartość dodana z tytułu wymiany papierów wartościowych podlega opodatkowaniu, czy może ona zostać opodatkowana przez państwo, któremu przysługiwało uprawnienie do jej opodatkowania w momencie operacji wymiany, podczas gdy zbycie papierów wartościowych otrzymanych przy okazji tej wymiany należy do właściwości podatkowej drugiego państwa członkowskiego?
- 3) W przypadku udzielenia na pytania pierwsze i drugie odpowiedzi, że dyrektywa nie stoi na przeszkodzie temu, aby wartość dodana wynikająca z wymiany papierów wartościowych została opodatkowana w chwili późniejszego zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie, nawet wówczas, gdy obydwie transakcje nie należą do właściwości podatkowej tego samego państwa członkowskiego, czy państwo członkowskie, w którym wartość dodana z tytułu wymiany została objęta odroczeniem podatkowym, może opodatkować wartość dodaną objętą odroczeniem przy tym zbyciu, z zastrzeżeniem mających zastosowanie postanowień dwustronnej umowy w sprawie opodatkowania, bez uwzględnienia wyniku zbycia, gdy wynik ten stanowi wartość ujemną? Pytanie to zostało postawione zarówno w świetle dyrektywy z dnia 23 lipca 1990 r., jak i w świetle swobody przedsiębiorczości zagwarantowanej w art. 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, obecnie art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ponieważ podatnik mający swoje miejsce zamieszkania dla celów podatkowych we Francji podczas transakcji wymiany i podczas operacji zbycia papierów wartościowych mógłby skorzystać, na warunkach przypomnianych w pkt 4 niniejszego postanowienia, z opodatkowania wartości ujemnej zbycia.
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie trzecie odpowiedzi, że należy uwzględnić wartość ujemną zbycia papierów wartościowych otrzymanych podczas wymiany, czy państwo członkowskie, w którym została uzyskana wartość dodana z tytułu wymiany, zobowiązane jest do zaliczenia na poczet wartości dodanej wartości ujemnej zbycia lub czy zobowiązane jest, jako że zbycie nie należy do jego właściwości podatkowej, do odstąpienia od opodatkowania wartości dodanej z tytułu wymiany?
- 5) W przypadku udzielenia na pytanie czwarte odpowiedzi, że należy zaliczyć wartość ujemną zbycia na poczet wartości dodanej z tytułu wymiany, jaką cenę nabycia zbywanych papierów wartościowych należy przyjąć w celu wyliczenia tej wartości ujemnej zbycia? W szczególności, czy należy przyjąć za jednostkową cenę nabycia zbywanych papierów wartościowych całkowitą wartość papierów wartościowych spółki otrzymanych przy wymianie, taką jaką figuruje na zgłoszeniu wartości dodanej, podzieloną przez liczbę tych papierów wartościowych otrzymanych podczas wymiany, lub czy należy przyjąć średnią ważoną cenę nabycia, uwzględniając także operacje późniejsze niż wymiana, takie jak inne nabycia lub bezpłatna dystrybucja papierów wartościowych tej samej spółki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Łodzi (Polska) w dniu 2 sierpnia 2016 r. – Małgorzata Ciupa i in. przeciwko II Szpitalowi Miejskiemu im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o. o. w Łodzi

(Sprawa C-429/16)

(2016/C 392/13)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Łodzi

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Małgorzata Ciupa i inni

Strona pozwana: II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi obecnie Szpital Ginekologiczno-Położniczy im dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 dyrektywy nr 98/59/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracodawca zatrudniający co najmniej 20 pracowników, mający zamiar wypowiedzenia warunków umowy pracownikom, których liczba odpowiada liczbie pracowników określonej w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 roku, nr 90 poz. 844 ze zm.) ma obowiązek stosować procedury określone w artykułach 2, 3, 4 i 6 przedmiotowej ustawy, czyli czy obowiązek ten dotyczy sytuacji wskazanych w:

1. art. 241¹³ § 2 w związku z art. 241⁸ § 2 i art. 23¹ k. p.;
2. art. 241¹³ § 2 w związku z art. 77² § 5 lub art. 241⁷ § 1 k. p.;
3. art. 42 § 1 k. p. w związku z art. 45 § 1 k. p.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady Nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych; Dz.U. L 225 s. 16; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 05 Tom 003 P. 327 – 332.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areos Pagos (Grecja) w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Georgios Leventis, Nikolaos Vafias/Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

(Sprawa C-436/16)

(2016/C 392/14)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Areos Pagos (Grecja)

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Georgios Leventis, Nikolaos Vafias

Druga strona postępowania: Malcon Navigation Co. Ltd, Brave Bulk Transport Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy klauzula prorogacyjna uzgodniona na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ między dwiema spółkami i zawarta w umowie, którą podpisały one w formie dokumentu prywatnego w dniu 14 listopada 2007 r., której art. 10 stanowi, że „niniejsza umowa podlega prawu angielskiemu i wchodzi w zakres jurysdykcji sądów angielskich, zaś każdy spór wynikły z tej umowy lub z nią związany podlega wyłącznej jurysdykcji High Court of Justice (England and Wales)”, obejmuje – w odniesieniu do działań i zaniechań organów spółki będącej drugą stroną postępowania kasacyjnego wymienionej na drugim miejscu, które ją reprezentują i które powodują powstanie jej odpowiedzialności w rozumieniu art. 71 greckiego kodeksu cywilnego – także osoby odpowiedzialne, które działały w wykonaniu swoich obowiązków i które są na podstawie art. 71 w związku z art. 926 greckiego kodeksu cywilnego solidarnie odpowiedzialne ze spółką jako osobą prawną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 26 maja 2016 r. w sprawach połączonych T-479/11 i T-157/12, wniesione w dniu 4 sierpnia 2016 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-438/16 P)

(2016/C 392/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Francuska, IFP Énergies nouvelles

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2015 r. w sprawach połączonych T-479/11 i T-157/12, Republika Francuska i IFP Energies nouvelles/Komisja Europejska;
- odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd i orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty, przy czym wszystkie one dotyczą naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, a ściślej naruszeń prawa odnoszących się do sposobu wykazania, że po stronie przedsiębiorstwa powstała korzyść w postaci dorozumianej i nieograniczonej gwarancji wynikającej z jego statusu.

W ramach zarzutu pierwszego Komisja twierdzi, że Sąd błędnie zinterpretował pojęcie systemu pomocy oraz błędnie nie wziął pod uwagę zdolności środka do przysporzenia korzyści, a tym samym naruszył prawo w odniesieniu do charakteru dowodu, jaki powinna przedstawić Komisja w celu wykazania, że po stronie przedsiębiorstwa powstała korzyść wynikająca z posiadania przez nie statusu przedsiębiorstwa publicznego o charakterze przemysłowo-handlowym.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa, jakiego dopuścił się Sąd w odniesieniu do zakresu wzruszalnego domniemania istnienia korzyści wynikającej z dorozumianej i nieograniczonej gwarancji, a także zarzutu zmierzającego do obalenia tego domniemania.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia przez Sąd prawa w odniesieniu do zakresu zastosowania domniemania korzyści wynikającej z nieograniczonej gwarancji: zgodnie z logiką domniemanie to powinno mieć zastosowanie także do stosunków przedsiębiorstwa, któremu gwarancja została przyznana, z jego dostawcami i klientami.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Global Steel Wire, S.A.

(Sprawa C-454/16 P)

(2016/C 392/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Global Steel Wire, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-438/12 *Global Steel Wire S.A./Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa uznając za niedopuszczalny zarzut oparty na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa stosując błędne kryterium prawne przy ocenie drugiego żądania dotyczącego braku zdolności płatniczej i, co tym idzie, dopuszczalności skargi.
3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie dowodów, które miał w oczywisty sposób przeinaczyć, nie korzystając z nieograniczonego prawa orzekania i naruszając prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązek uzasadnienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.

(Sprawa C-455/16 P)

(2016/C 392/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-440/12 *Moreda-Riviere Trefilerías S.A./Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa uznając za niedopuszczalny zarzut oparty na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony.
 2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa stosując błędne kryterium prawne przy ocenie drugiego żądania dotyczącego braku zdolności płatniczej i, co tym idzie, dopuszczalności skargi.
 3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie dowodów, które miał w oczywisty sposób przeinaczyć, nie korzystając z nieograniczonego prawa orzekania i naruszając prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązek uzasadnienia.
-

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.

(Sprawa C-456/16 P)

(2016/C 392/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trefilerías Quijano, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-439/12 *Trefilerías Quijano S.A./Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa uznając za niedopuszczalny zarzut oparty na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa stosując błędne kryterium prawne przy ocenie drugiego żądania dotyczącego braku zdolności płatniczej i, co tym idzie, dopuszczalności skargi.
3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie dowodów, które miał w oczywisty sposób przeinaczyć, nie korzystając z nieograniczonego prawa orzekania i naruszając prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązek uzasadnienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Global Steel Wire, S.A.

(Sprawa C-457/16 P)

(2016/C 392/19)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Global Steel Wire, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-429/10, *Global Steel Wire S.A./Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

Spółka wnosząca odwołanie podnosi trzynastę następujących zarzutów:

W przedmiocie przypisania odpowiedzialności za naruszenie w zakresie dotyczącym dodatkowych przesłanek:

1. W **pierwszej kolejności**, Sąd dopuścił się przeinaczenia okoliczności faktycznych oraz uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie rzekomego istnienia przed 1996 r. związków strukturalnych pomiędzy TQ a GSW, a także – dopuścił się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności odnoszących się do podmiotów odpowiedzialnych za naruszenie przez cały okres jego trwania.
2. W **drugiej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, uchybiając przy tym swym obowiązkom w zakresie kontroli sądowej; uchybił on także obowiązkowi uzasadnienia oraz zastosował nieprawidłowe kryterium prawne przy ocenie uprawnień przysługujących jednemu administratorowi jako mającej znaczenie pod względem prawnym przesłanki istnienia jednej jednostki gospodarczej.
3. W **trzeciej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej oraz dopuścił się przeinaczenia okoliczności faktycznych dotyczących wrażenia odnoszonego przez konkurentów.
4. W **czwartej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych dotyczących występowania tych samych osób wśród personelu rozpatrywanych spółek.
5. W **piątej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych dotyczących podziału pomiędzy GSW i jej spółki zależne działalności z zakresu wytwarzania i sprzedaży stali sprężającej.
6. W **szóstej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych dotyczących rzekomego spotkania.

W przedmiocie przypisania odpowiedzialności za naruszenie w zakresie dotyczącym następstwa prawnego spółek:

7. W **siódmej kolejności**, Sąd dokonując oceny następstwa prawnego spółek przyjął nieprawidłowe kryterium prawne.
8. W **ósmej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych uznając, że zarówno GSW jak MRT ponoszą odpowiedzialność za zachowanie Trenzas y Cables.

W przedmiocie przypisania odpowiedzialności za naruszenie w zakresie dotyczącym oceny wywierania decydującego wpływu oraz materiału dowodowego przedstawionego celem obalenia domniemania wywierania decydującego wpływu:

9. W **dziwiątej kolejności**, Sąd przyjął nieprawidłowe kryterium prawne dokonując oceny wywierania decydującego wpływu oraz uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie dotyczącym przypisania GSW odpowiedzialności za zachowanie TQ przez cały okres naruszenia.
10. W **dziesiątej kolejności**, Sąd przyjął nieprawidłowe kryterium prawne ustalając, że rzeczywiście doszło do wywierania decydującego wpływu, dopuścił się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego przedstawionego celem obalenia domniemania wywierania decydującego wpływu na spółki zależne oraz uchybił swym obowiązkom w zakresie kontroli sądowej.

W przedmiocie zdolności płatniczej:

11. W **jedenastej kolejności**, Sąd dopuścił się naruszenia prawa polegającego na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony uznając, że w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.

12. W **dwunastej kolejności**, odnośnie rzekomej możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego, Sąd miał się dopuścić naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego ze względu na nieprawidłowe wykonanie uprawnień przysługujących mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia oraz, wreszcie, naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
13. W **trzynastej kolejności**, odnośnie rzekomej możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania od udziałowców, Sąd miał się dopuścić naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały nie mieć mocy dowodowej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trenzasy Cables de Acero PSC, S.L.

(Sprawa C-458/16 P)

(2016/C 392/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trenzasy Cables de Acero PSC, S.L. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-441/12, *Trenzasy Cables de Acero PSC, S.L./Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa uznając za niedopuszczalny zarzut oparty na naruszeniu przysługującego skarżącej prawa do obrony.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa stosując błędne kryterium prawne przy ocenie drugiego żądania dotyczącego braku zdolności płatniczej i, co tym idzie, dopuszczalności skargi.
3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie dowodów, które miał w oczywisty sposób przeinaczyć, nie korzystając z nieograniczonego prawa orzekania i naruszając prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz obowiązek uzasadnienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.

(Sprawa C-459/16 P)

(2016/C 392/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-428/10, *Trenzas y Cables de Acero PSC/Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przyjmując nieprawidłowe kryterium prawne i uznając, że Tycsa PSC stanowiła wraz z MRT jedną jednostkę gospodarczą ze względu na to, że Trenzas y Cables, spółka, która całkowicie kontrolowała spółkę Tycsa PSC, przestała istnieć, a MRT nie jest następcą prawnym spółki Trenzas y Cables.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy stosowaniu odpowiedniego kryterium prawnego oraz uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na to, że nie wyjaśnił przyczyn, dla których oświadczeniem złożonym pod przysięgą przez dyrektorów generalnych spółki Tycsa PSC brak jest podstaw do uznania ich za istotną pod względem prawnym przesłankę istnienia jednej jednostki gospodarczej.
3. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności związanej z wrażeniem odnoszonym przez konkurentów uznając wrażenie to za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się ze spółek Tycsa PSC i GSW oraz spółek zależnych GSW.
4. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności faktycznej polegającej na występowaniu tych samych osób wśród personelu spółek Tycsa PSC, GSW oraz spółek zależnych GSW, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się z tych spółek.
5. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności polegającej na odbyciu przez spółkę Trenzas spotkania z konkurentem, uznając tę okoliczność za dodatkową przesłankę służącą wykazaniu tego, że spółka Tycsa PSC stanowi część jednostki gospodarczej, której spółką dominującą jest GSW.
6. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie uchybił obowiązkowi spoczywającym na nim w zakresie sprawowanej kontroli sądowej oddalając przedstawiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym nie należała ona do jednostki gospodarczej, na którą składały się spółki Trenzas y Cables i GSW, nie podejmując nawet próby oceny materiału dowodowego przedstawionego w celu obalenia domniemania wywierania decydującego wpływu.

7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z przysługującym skarżącej prawem do obrony uznając, że w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.
8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia oraz, wreszcie, naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
9. Sąd miał się dopuścić naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały nie mieć mocy dowodowej.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach
połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./
Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.**

(Sprawa C-460/16 P)

(2016/C 392/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trefilerías Quijano, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-427/10, *Trefilerías Quijano/Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego oraz uchybienia obowiązkowi uzasadnienia w odniesieniu do związków strukturalnych, jakie miały łączyć spółki TQ i GSW przed 1996 r., nieprawidłowo lub z przekroczeniem przysługujących mu uprawnień wykonać kompetencje przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej i, w każdym razie, oprzeć się na okolicznościach pozbawionych znaczenia dla sprawy czy też błędnie zakwalifikować je jako przesłanki świadczące o istnieniu związków strukturalnych oraz, w każdym razie w niewłaściwy sposób zastosować pojęcie podmiotu odpowiedzialnego za naruszenie poprzez powołanie się na okoliczność, że spółka TQ należała do grupy Celsa.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy stosowaniu odpowiedniego kryterium prawnego i ocenie materiału dowodowego oraz, w każdym razie, uchybił swym obowiązkowi w zakresie kontroli sądowej uznając, że skarżąca ograniczyła się do przedstawienia „certyfikatów swych dyrektorów generalnych” (będących w rzeczywistości złożonymi pod przysięgą oświadczeniami dyrektorów generalnych spółki TQ) celem wykazania, iż uprawnienia wykonawcze i kontrolne GSW, jako jedynego administratora, zostały przeniesione na dyrektorów generalnych spółki TQ, a spółka ta zachowywała się na rynku w sposób autonomiczny. Sąd miał ponadto uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na to, że nie wyjaśnił powodów, dla których powołane przez nią oświadczenia złożone pod przysięgą przez dyrektorów generalnych spółki TQ są bezpodstawne.

3. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności związanej z wrażeniem odnoszonym przez konkurentów uznając wrażenie to za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się ze spółek Tycsa PSC i GSW oraz spółek zależnych GSW. Tym samym Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego odnośnie wrażenia odnoszonego przez konkurentów.
4. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności polegającej na występowaniu tych samych osób wśród personelu spółek TQ, GSW oraz spółek zależnych GSW, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się z tych spółek, dla której GSW była spółką dominującą.
5. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji pewnych okoliczności faktycznych, a mianowicie podziału działalności wytwórczej i tej związanej ze sprzedażą pomiędzy cztery przedsiębiorstwa, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się TQ, GSW oraz spółek zależnych GSW.
6. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przyjmując przy ocenie wywierania decydującego wpływu nieprawidłowe kryterium prawne oraz, w każdym razie, uchybił obowiązkowi uzasadnienia w zakresie dotyczącym decydującego wpływu, jaki spółka GSW miała wywierać na spółkę TQ.
7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie uchybił obowiązkowi spoczywającym na nim w zakresie sprawowanej kontroli sądowej oddalając przedstawiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym spółka GSW nie wywierała decydującego wpływu na spółkę TQ.
8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z przysługującym skarżącej prawem do obrony uznając, że, w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.
9. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia. Wreszcie, miał on dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
10. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały być pozbawione jakiegokolwiek mocy dowodowej.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach połączonych od T-426/10 do T-429/10 i od T-438/12 do T-441/12, Moreda-Riviere Trefilerías i in./ Komisja, wniesione w dniu 12 sierpnia 2016 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.

(Sprawa C-461/16 P)

(2016/C 392/23)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (przedstawiciele: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco, V. Romero Algarra, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 czerwca 2016 r. w sprawach od T-438/12 do T-441/12, a w szczególności w sprawie T-426/10, *Moreda-Riviere Trefilerías/Komisja Europejska*;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w obu instancjach

Zarzuty i główne argumenty

W przedmiocie posiadanego przez spółkę MRT statusu następcy prawnego:

1. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przyjmując niewłaściwe kryterium prawne w ocenie następstwa prawnego przedsiębiorstw, a w szczególności – następstwa prawnego MRT wobec spółki *Trenzas y Cables*.
2. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych uznając MRT za odpowiedzialną ze zachowania spółki *Trenzas y Cables* ze względu na to, że miała ona być następcą prawnym tejże spółki w okresie od dnia 10 czerwca 1993 r. do dnia 19 października 1996 r.
3. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na braku uzasadnienia tego, że nie uwzględnił on twierdzeń podniesionych przez skarżącą odnośnie podwójnego przypisania odpowiedzialności.

W przedmiocie elementów dodatkowych:

4. Sąd miał ponadto dopuścić się naruszenia prawa przy stosowaniu odpowiedniego kryterium prawnego oraz uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na to, że nie wyjaśnił powodów, dla których powołane przez MRT oświadczenia złożone pod przysięgą przez dyrektorów generalnych spółki *Trenzas y Cables* są bezpodstawne.
5. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności związanej z wrażeniem odnoszonym przez konkurentów uznając wrażenie to za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu istnienia jednostki gospodarczej składającej się ze spółek *Trenzas y Cables* i GSW oraz spółek zależnych GSW. Tym samym Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu okoliczności faktycznych i materiału dowodowego odnośnie wrażenia odnoszonego przez konkurentów.
6. Sąd miał dokonać nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności polegającej na występowaniu tych samych osób wśród personelu spółek *Trenzas y Cables*, GSW oraz spółek zależnych GSW, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu tego, że spółki zależne GSW nie zachowywały się w sposób niezależny od ich spółki dominującej.
7. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy kwalifikacji pewnych okoliczności faktycznych, a mianowicie spotkania przedstawicieli spółki *Trenzas y Cables* z jej konkurentem, uznając tę okoliczność za dodatkową, a zatem – istotną pod względem prawnym – przesłankę służącą wykazaniu tego, że spółka *Trenzas y Cables*, której spółka MRT miała być następcą prawnym, *quod non*, stanowią jedną jednostkę gospodarczej, której GSW jest spółką dominującą.

W przedmiocie dowodów przedstawionych celem obalenia domniemania:

8. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie uchybił obowiązkom spoczywającym na nim w zakresie sprawowanej kontroli sądowej oddalając przedstawiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym spółka nie należała ona do jednostki gospodarczej składającej się ze spółek *Trenzas y Cables*, GSW i spółek zależnych GSW, oraz nawet nie podejmując próby dokonania oceny materiału dowodowego przedstawionego w celu obalenia domniemania rzekomego wywierania decydującego wpływu.
9. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa związanego z prawem do obrony uznając, że, w zakresie, w jakim Komisja oparła swą ocenę zdolności płatniczej skarżącej na okolicznościach znanych tej skarżącej i przez nią przedstawionych, instytucja ta uwzględniła przysługujące tej skarżącej prawo do bycia wysłuchaną.

10. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa przy ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie w nieprawidłowy sposób wykonał uprawnienia przysługujące mu w dziedzinie kontroli sądowej, a także – miał dopuścić się naruszenia prawa ze względu na uchybienie obowiązkowi uzasadnienia. Wreszcie, miał on dopuścić się naruszenia prawa polegającego na przeinaczeniu materiału dowodowego dotyczącego możliwości uzyskania przez skarżącą finansowania zewnętrznego.
 11. Sąd miał dopuścić się naruszenia prawa ocenie materiału dowodowego, a w każdym razie – nie skorzystał z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania ze względu na uznanie, że skarżąca nie przekazała Komisji informacji koniecznej do dokonania oceny wielkości majątku jej udziałowców; ponadto Sąd miał uchybić obowiązkowi uzasadnienia ze względu na nieprzedstawienie przyczyn, dla których powołane przez skarżącą sprawozdania sporządzone przez firmę Deloitte miały być pozbawione jakiegokolwiek mocy dowodowej.
-

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Ferracci/Komisja

(Sprawa T-219/13) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Komunalny podatek od nieruchomości — Zwolnienie z podatku podmiotów niekomercyjnych prowadzących szczególną działalność — Ujednolicona ustawa o podatku dochodowym — Zwolnienie z jednolitego podatku komunalnego — Decyzja stwierdzająca w części brak pomocy państwa, a w części uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt regulacyjny niewymagający przyjęcia środków wykonawczych — Bezpośrednie oddziaływanie — Dopuszczalność — Całkowita niemożność odzyskania pomocy — Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia nr (WE) nr 659/1999 — Obowiązek uzasadnienia]

(2016/C 392/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pietro Ferracci (San Cesareo, Włochy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci A. Nucara i E. Gambaro, a następnie E. Gambaro)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo V. Di Bucci, G. Conte i D. Grespan, a następnie G. Conte, D. Grespan i F. Tomat, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Włoch (przedstawiciele: G. Palmieri i G. De Bellis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE, zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2013/284/UE z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie pomocy państwa nr S.A.20829 [C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)] Program dotyczący zwolnienia z podatku komunalnego od nieruchomości stosowanego do nieruchomości użytkowanych przez podmioty niekomercyjne do określonych celów wdrożonej przez Włochy (Dz.U. 2013, L 166, s. 24).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pietro Ferracci pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Włoch pokrywa własne koszty związane z interwencją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 8.6.2013.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Xellia Pharmaceuticals i Alpharma/Komisja

(Sprawa T-471/13) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek leków antydepresyjnych zawierających aktywny składnik farmaceutyczny cytalopram — Pojęcie ograniczenia konkurencji ze względu na cel — Potencjalna konkurencja — Leki generyczne — Bariery wejścia na rynek wynikające z istnienia patentów — Porozumienia zawarte pomiędzy właścicielem patentów i przedsiębiorstwem produkującym leki generyczne — Czas trwania dochodzenia prowadzonego przez Komisję — Prawo do obrony — Grzywny — Pewność prawa — Zasada legalności kar)

(2016/C 392/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xellia Pharmaceuticals ApS (Kopenhaga, Dania) i Alpharma LLC, dawniej Zoetis Products LLC (Florham Park, New Jersey, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: D. Hull, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castilla Contreras i B. Mongin, pełnomocnicy, wspierani przez B. Raymenta, barrister)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 [TFUE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT/39226 – LUNDBECK) i żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżące w tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Xellia Pharmaceuticals ApS i Alpharma LLC zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – K Chimica/ECHA

(Sprawa T-675/13) ⁽¹⁾

(REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Błąd w oświadczeniu dotyczącym wielkości przedsiębiorstwa — Zalecenie 2003/361/WE — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną — Określenie wielkości przedsiębiorstwa — Uprawnienia ECHA)

(2016/C 392/26)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: K Chimica Srl (Mirano, Włochy) (przedstawiciele: R. Buizza i M. Rota, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: początkowo M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage i J.P. Trnka, a następnie M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage i J.P. Trnka, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata C. Garcię Molyneux)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA SME(2013) 3665 z dnia 15 października 2013 r., w której ECHA stwierdziła, że skarżąca nie przedstawiła dowodów niezbędnych do skorzystania z opłaty ulgowej przewidzianej dla małych przedsiębiorstw, i nałożyła na nią opłatę administracyjną, po drugie, wniosek o stwierdzenie, że skarżącej przysługuje status małego przedsiębiorstwa, i o nałożenie na nią odpowiedniej opłaty, a po trzecie, wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności faktur wystawionych przez ECHA.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) SME(2013) 3665 z dnia 15 października 2013 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ECHA zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez K Chimica Srl.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – U4U i in./Parlament i Rada(Sprawa T-17/14) ⁽¹⁾

[Przepisy szczególne i odstępstwa mające zastosowanie do urzędników pełniących służbę w państwie trzecim — Ścieżka kariery urzędnika zaszerzewanego w grupie administratora — Zmiana regulaminu pracowniczego urzędników Unii — Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1023/2013 — Nieprawidłowości w trakcie procedury przyjęcia aktów prawnych — Brak zasięgnięcia opinii komitetu ds. regulaminu pracowniczego i organizacji związkowych]

(2016/C 392/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union pour l'unité (U4U) (Bruksela, Belgia), Unité & solidarité – Hors Union (USHU) (Bruksela), Regroupement Syndical (RS), (St Josse ten Noode, Belgia), Georges Vlandas (Bruksela) (przedstawiciel: adwokat F. Krenc)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Troupiotis i E. Taneva, pełnomocnicy) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Bauer i A. Bisch, następnie M. Bauer, M. Veiga i J. Herrmann, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (Przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE zmierzająca do stwierdzenia nieważności art. 1 ust. 27, 61, 70 i 73 lit. k) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1023/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2013 r. zmieniającego regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 287, s. 15) w zakresie, w jakim te przepisy zmieniają art. 45 regulaminu pracowniczego i załączniki I, X i XIII do regulaminu pracowniczego, załączony do rozporządzenia nr 31 (EWG)/11 (EWEA), ustanawiającego regulaminu pracowniczego urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 1962, 45, s. 1385).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Union pour l'unité (U4U), Unité & solidarité – Hors Union (USHU), Regroupement Syndical (RS) i Georges Vlandas zostają obciążeni kosztami postępowania.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 8 września 2016 r. – Goldfish i in./Komisja(Sprawa T-54/14) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynki krewetek z Morza Północnego: belgijski, niemiecki, francuski i niderlandzki — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Ustalanie cen i podział rynków — Dopuszczalność dowodów — Wykorzystanie w charakterze dowodu zarejestrowanych w sposób niejawni nagrań rozmów telefonicznych — Ocena zdolności płatniczej — Nieograniczone prawo orzekania)

(2016/C 392/28)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Goldfish BV (Zoutkamp, Niderlandy), Heiploeg BV (Zoutkamp), Heiploeg Beheer BV (Zoutkamp) i Heiploeg Holding BV (Zoutkamp) (przedstawiciele: adwokaci P. Glazener i B. Winters)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Ronkes Agerbeek i P. Van Nuffel, następnie P. Van Nuffel i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE, zmierzające z jednej strony do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2013) 8286 final z dnia 27 listopada 2013 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE (sprawa AT.39633 – Krewetki) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących, a z drugiej strony do obniżenia kwoty nałożonych na skarżące grzywien.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Goldfish BV, Heiploeg BV, Heiploeg Beheer BV i Heiploeg Holding BV* zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Morningstar/Komisja

(Sprawa T-76/14) ⁽¹⁾

[Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Światowy rynek skonsolidowanego zasilania danymi w czasie rzeczywistym — Decyzja uznająca za wiążące zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą — Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003]

(2016/C 392/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Morningstar, Inc. (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: S. Kinsella, K. Daly, P. Harrison, solicitors, i M. Abenham, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castilla Contreras, A. Dawes i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Thomson Reuters Corp. (Toronto, Kanada) i Reuters Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: A. Nourry, G. Olsen i C. Ghosh, solicitors)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2012) 9635 z dnia 20 grudnia 2012 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE oraz w art. 54 Porozumienia EOG [Sprawa COMP/D2/39.654 – Reuters Instrument Codes (RIC)]

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Morningstar, Inc.* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – PT Pelita Agung Agrindustri/Rada**(Sprawa T-121/14) ⁽¹⁾****[Dumping — Przywozy biodiesla z Indonezji — Ostateczne cło antydumpingowe — Artykuł 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Wartość normalna — Koszty produkcji]**

(2016/C 392/30)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* PT Pelita Agung Agrindustri (Medan, Indonezja) (przedstawiciele: adwokaci F. Graafsma i J. Cornelis)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo S. Boelaert, następnie H. Marcos Fraile, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów R. Bierwagena i C. Hippa)*Interwienienci popierający stronę pozwaną:* Komisja Europejska (przedstawiciele: J. F. Brakeland, M. França i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy) oraz European Biodiesel Board (EBB) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Prost i M. S. Dibling)**Przedmiot**

Skarga oparta na art. 263 TFUE, zmierzająca do stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013, L 315, s. 2) w zakresie, w jakim nakłada ono cło antydumpingowe na stronę skarżącą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, w zakresie w jakim dotyczą one PT Pelita Agung Agrindustri.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez PT Pelita Agung Agrindustri.
- 3) Komisja Europejska i European Biodiesel Board (EBB) pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Włochy/Komisja**(Sprawa T-353/14 i T-17/15) ⁽¹⁾****(System językowy — Ogłoszenia o konkursach otwartych celem naboru administratorów — Wybór drugiego języka spośród trzech języków — Rozporządzenie nr 1 — Artykuł 1d ust. 1, art. 27 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego — Zasada niedyskryminacji — Proporcjonalność)**

(2016/C 392/31)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)*Strona pozwana:* Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara (sprawy T-353/14 i T-17/15) oraz F. Simonetti (sprawa T-17/15), następnie G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Litwy (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas i V. Čepaitė, pełnomocnicy)

Przedmiot

W sprawie T-353/14, wysunięte na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/276/14 w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej administratorów (Dz.U. 2014, C 74 A, s. 4), a w sprawie T-17/15 – wysunięte na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/294/14 w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej administratorów w obszarze ochrony danych dla Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (Dz.U. 2014, C 391 A, s. 1).

Sentencja

- 1) Sprawy T-353/14 i T-17/15 zostają połączone w celu wydania wyroku.
- 2) Stwierdza się nieważność ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/276/14 w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej administratorów i ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/294/14 w celu utworzenia listy rezerwy kadrowej administratorów w obszarze ochrony danych dla Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Republikę Włoską.
- 4) Republika Litewska pokrywa własne koszty związane z interwencją w sprawie T-17/15.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 7.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – TAO-AFI i SFIE-PE/Parlament i Rada

(Sprawa T-456/14) ⁽¹⁾

[Wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii — Coroczne dostosowanie — Rozporządzenia (UE) nr 422/2014 i 423/2014 — Nieprawidłowości popełnione w toku procedury przyjmowania aktów — Brak konsultacji z organizacjami związkowymi]

(2016/C 392/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO-AFI) (Bruksela Belgia) i Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i J. Vanden Eynde)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Troupiotis i E. Taneva, pełnomocnicy) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i E. Rebasti, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i G. Gattinara, następnie G. Gattinara i F. Simonetti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie przedstawione na podstawie art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności rozporządzeń (UE) nr 422/2014 i 423/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. dostosowujące ze skutkiem, odpowiednio, od dnia 1 lipca 2011 r. i od dnia 1 lipca 2012 r., wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur (Dz.U. L 129, odpowiednio s. 5 i s. 12).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) *Association des fonctionnaires indépendants pour la défense de la fonction publique européenne (TAO-AFI) i Syndicat des fonctionnaires internationaux et européens – Section du Parlement européen (SFIE-PE) pokrywają koszty postępowania.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Crosfield Italia/ECHA

(Sprawa T-587/14) ⁽¹⁾

(REACH — Opłata należna za rejestrację substancji — Ulga przyznana mikro-, małym i średnim przedsiębiorstwom — Błąd w oświadczeniu dotyczącym wielkości przedsiębiorstwa — Zalecenie 2003/361/WE — Decyzja nakładająca opłatę administracyjną — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 392/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Crosfield Italia Srl (Werona, Włochy) (przedstawiciel: M. Baldassarri, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: początkowo M. Heikkilä, E. Bigi, J.P. Trnka i E. Maurage, a następnie M. Heikkilä, J.P. Trnka i E. Maurage, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata C. Garcíę Molyneux)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji ECHA SME(2013) 4672 z dnia 28 maja 2014 r., w której ECHA stwierdziła, że skarżąca nie spełnia przesłanek pozwalających na skorzystanie z opłaty ulgowej przewidzianej dla małych przedsiębiorstw, i nałożyła na nią opłatę administracyjną, a po drugie, wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności faktur wystawionych przez ECHA po wydaniu decyzji SME(2013) 4672.

Sentencja

- 1) *Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) SME(2013) 4672 z dnia 28 maja 2014 r.*
- 2) *Każda ze stron pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 361 z 13.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Tri-Ocean Trading/Rada

(Sprawa T-709/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Błąd w ocenie)

(2016/C 392/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri-Ocean Trading (George Town, Kajmany) (przedstawiciele: B. Kennelly, barrister, P. Saini, QC, oraz N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/488/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2014, L 217, s. 49) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 793/2014 z dnia 22 lipca 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2014, L 217, s. 10) w zakresie, w jakim powyższe akty dotyczą strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2014/488/WPZiB z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 793/2014 z dnia 22 lipca 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczą one Tri-Ocean Trading.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Tri-Ocean Trading.

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Tri Ocean Energy/Rada

(Sprawa T-719/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii —
Zamrożenie środków finansowych — Błąd w ocenie)

(2016/C 392/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tri Ocean Trading (Kair, Egipt) (przedstawiciele: B. Kennelly, barrister, P. Saini, QC, oraz N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga oparta na art. 263 TFUE mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/678/WPZiB z dnia 26 września 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2014, L 217, s. 49) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1013/2014 z dnia 26 września 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2014, L 283, s. 9) w zakresie, w jakim powyższe akty dotyczą strony skarżącej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2014/678/WPZiB z dnia 26 września 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1013/2014 z dnia 26 września 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczą one Tri Ocean Energy.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Tri Ocean Energy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 448 z 15.12.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Herbert Smith Freehills/Komisja(Sprawa T-755/14) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty dotyczące rozmów poprzedzających przyjęcie dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony opinii prawnych — Prawo do obrony — Nadrzędny interes publiczny]

(2016/C 392/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Herbert Smith Freehills LLP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat P. Wytinck)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Rebasti, J. Herrmann i M. Veiga, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE zmierzająca do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Gestdem 2014/2070 z dnia 24 września 2014 r. odmawiającej dostępu do niektórych dokumentów związanych z przyjęciem dyrektywy 2014/40/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Herbert Smith Freehills LLP pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2015.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Philip Morris/Komisja(Sprawa T-796/14) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty sporządzone w ramach prac przygotowawczych nad przyjęciem dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych i opinii prawnych — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Nadrzędny interes publiczny]

(2016/C 392/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: prawnicy K. Nordlander i M. Abenhaïm)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga zmierzająca do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Ares(2014) 3142109 z dnia 24 września 2014 r. w zakresie, w jakim w decyzji tej odmówiono udzielenia stronie skarżącej pełnego dostępu do żądanych dokumentów, z wyjątkiem zawartych w nich zmienionych danych osobowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Spółka *Philip Morris Ltd* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 16.2.2015.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Farahat/Rada

(Sprawa T-830/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie środków finansowych — Błąd w ocenie)

(2016/C 392/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mohamed Farahat (Kair, Egipt) (przedstawiciele: B. Kennelly, barrister, P. Saini, QC, i N. Sheikh, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady 2014/730/WPZiB z dnia 20 października 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2014, L 301, s. 36) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1105/2014 z dnia 20 października 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2014, L 301, s. 7) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2014/730/WPZiB z dnia 20 października 2014 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1105/2014 z dnia 20 października 2014 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczą one Mohameda Farahata.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez M. Farahata.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 23.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Philip Morris/Komisja**(Sprawa T-18/15) ⁽¹⁾**

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Dokumenty sporządzone w ramach prac przygotowawczych prowadzących do przyjęcia dyrektywy w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony postępowań sądowych — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Prawo do obrony — Nadrzędny interes publiczny)

(2016/C 392/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Philip Morris Ltd (Richmond, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Nordlander i M. Abenhaïm)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i F. Clotuche-Duvieusart, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożona na podstawie art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ares (2014) 3694540 z dnia 6 listopada 2014 r. w przedmiocie odmowy udzielenia dostępu do określonych dokumentów związanych z przyjęciem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE (Dz.U. 2014, L 127, s. 1)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji ares (2014) 3694540 z dnia 6 listopada 2014 r. w przedmiocie odmowy udzielenia dostępu do określonych dokumentów związanych z przyjęciem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylająca dyrektywę 2001/37/WE w zakresie, w jakim odmówiono w niej dostępu do trzech pierwszych zdań trzeciego akapitu dokumentu nr 6.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 107 z 30.3.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2016 r. – Trajektna luka Split/Komisja**(Sprawa T-57/15) ⁽¹⁾**

(Pomoc państwa — Usługi portowe — Domniemana pomoc państwa na rzecz publicznego operatora promów Jadrolinija — Ustalenie przez władze chorwackie stawek za usługi portowe w porcie w Splicie w odniesieniu do ruchu wewnętrznego na poziomie podobno niższym od poziomu stawek stosowanych zarówno w innych chorwackich portach, jak i w odniesieniu do ruchu międzynarodowego — Prywatny operator będący posiadaczem podobno wyłącznej koncesji na eksploatację terminalu pasażerskiego portu w Splicie — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Pojęcie pomocy — Zasoby państwowe)

(2016/C 392/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trajektna luka Split d.d. (Split, Chorwacja) (przedstawiciele: adwokaci M. Bauer, H.J. Freund i S. Hankiewicz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Komisji C(2013) 7285 wersja ostateczna z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.37265 (2014/NN) – Chorwacja – Domniemana pomoc państwa na rzecz Jadroliniji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Trajektna luka Split d.d. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 13.4.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – hyphen/EUIPO – Skylotec (Przedstawienie wielokąta)
(Sprawa T-146/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy przedstawiający wielokąt — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi lit. a) i art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Postać różniąca się co do elementów, które nie wpływają na charakter odróżniający]

(2016/C 392/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: hyphen GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Gail i M. Hoffmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Skylotec GmbH (Neuwied, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. De Zorti i M. Helfrich)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2015 r. (sprawa R 1506/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Skylotec a hyphen.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 9 marca 2015 r. (sprawa R 1506/2014-4) dotyczącej postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Skylotec GmbH a hyphen GmbH w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza uznała, że właściciela zarejestrowanego unijnego znaku towarowego należało pozbawić jego praw w odniesieniu do towarów należących do klas 9 i 25 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) EUIPO pokrywa swoje własne koszty oraz koszty poniesione przez hyphen.

4) Skylovec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Komisja/Kakol

(Sprawa T-152/15 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie kandydata — Nieuznanie dyplomu — Dopuszczenie do wcześniejszego konkursu — Podobne warunki konkursu — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 392/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Simonetti, J. Currall i G. Gattinara, następnie F. Simonetti i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Danuta Kakol (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat R. Duta)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 22 stycznia 2015 r., Kakol/Komisja (F-1/14 i F-48/14, EU:F:2015:5).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 22 stycznia 2015 r., Kakol/Komisja (F-1/14 i F-48/14, EU:F:2015:5) zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez inną izbę Sądu, niż ta, która orzekała w przedmiocie niniejszego odwołania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 190 z 8.6.2015.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – Puma/EUIPO – Gemma Group (Przedstawienie skaczącego zwierzęcia z rodziny kotowatych)

(Sprawa T-159/15) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego skaczące zwierzę z rodziny kotowatych — Wcześniejsze graficzne międzynarodowe znaki towarowe przedstawiające skaczące zwierzę z rodziny kotowatych — Względna podstawa odmowy rejestracji — Dobra administracja — Dowód renomy wcześniejszych znaków towarowych — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 392/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: początkowo P. Bullock, następnie D. Hanf, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Gemma Group Srl (Cerasolo Ausa, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 grudnia 2014 r. (sprawa R 1207/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Pumą a Gemma Group.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 19 grudnia 2014 r. (sprawa R 1207/2014-5)
- 2) EUIPO zostaje obciążony kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Puma SE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2016 r. – National Iranian Tanker Company/Rada

(Sprawa T-207/15) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Powaga rzeczy osądzonej — Prawo do skutecznego środka prawnego — Błąd w ocenie — Prawo do obrony — Prawo własności — Proporcjonalność)

(2016/C 392/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (przedstawiciele: T. de la Mare, QC, M. Lester, J. Pobjoy, barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley i C. Murphy, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo N. Rouam i M. Bishop, następnie M. Bishop i A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, żądanie oparte na art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/236 z dnia 12 lutego 2015 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2015, L 39, s. 18) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/230 z dnia 12 lutego 2015 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2015, L 39, s.3) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącej, oraz, tytułem żądania ewentualnego, żądanie oparte na art. 277 TFUE mające na celu stwierdzenie, że art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. 2010, L 195, s. 39; sprostowanie: Dz.U. 2010, L 197, s. 19) oraz art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. 2012, L 88, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2012, L 332, s. 31; Dz.U. 2014, L 93, s. 85) nie mają zastosowania wobec skarżącej z uwagi na ich niezgodność z prawem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) *National Iranian Tanker Company* i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Arrom Conseil/EUIPO – Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Sprawa T-358/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego *Roméo has a Gun by Romano Ricci* — Wcześniejsze słowne unijne znaki towarowe *NINA RICCI* i *RICCI* — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszych znaków towarowych — Naruszenie renomy — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 392/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arrom Conseil (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Herissay Ducamp i J. Blanchard)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: H. Kunz, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Puig France SAS (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 marca 2015 r. (sprawa R 1020/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Puig France a Arrom Conseil.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Arrom Conseil pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Puig France SAS.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 7.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2016 r. – Preferisco Foods/EUIPO – Piccardo & Savore’ (PREFERISCO)

(Sprawa T-371/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego *PREFERISCO* — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy *I PREFERITI* — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 392/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Preferisco Foods Ltd (Vancouver, Kolumbia Brytyjska, Kanada) (przedstawiciele: adwokaci G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal i E. Armero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: Sidat Humphreys i J.-F. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 kwietnia 2015 r. (sprawa R 2598/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Piccardo & Savore' a Preferisco Foods.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Preferisco Foods Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Perfetti Van Melle Benelux/EUIPO – PepsiCo (3D)

(Sprawa T-390/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego 3D — Wcześniejsze, słowny i graficzne, unijne znaki towarowe 3D'S i 3D's — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 392/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. Testa)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: PepsiCo, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Fuhrmann)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 maja 2015 r. (sprawa R 465/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między PepsiCo a Perfetti Van Melle Benelux.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Perfetti Van Melle Benelux BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Globo Comunicação e Participações/EUIPO (dźwiękowy znak towarowy)

(Sprawa T-408/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie dźwiękowego znaku towarowego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 392/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Globo Comunicação e Participações S/A (Rio de Janeiro, Brazylia) (przedstawiciele: adwokaci E. Gaspar i M. E. De Moro-Giafferri)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 maja 2015 r. (sprawa R 2945/2014-5) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji dźwiękowego znaku towarowego jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Globo Comunicação e Participações S/A zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Pohjanmäki/Rada

(Sprawa T-410/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Awans — Postępowanie w sprawie awansu w 2013 r. — Role organu powołującego i komitetu konsultacyjnego ds. awansów — Brak sprawozdań z oceny — Brak wglądu do sprawozdań z oceny przez członków komitetu konsultacyjnego ds. awansów — Zgodność obowiązków sprawozdawcy w Komitecie konsultacyjnym ds. awansów z obowiązkami byłego oceniającego — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia)

(2016/C 392/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jaana Pohjanmäki (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Velardo)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: E. Rebasti i M. Bauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 18 maja 2015 r., Pohjanmäki/Rada (F-44/14, EU:F:2015:46).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Jaana Pohjanmäki pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w ramach niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 15 września 2016 r. – Trinity Haircare/EUIPO – Advance Magazine Publishers (VOGUE)

(Sprawa T-453/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy VOGUE — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Charakter odróżniający — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Zła wiara — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 392/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trinity Haircare AG (Herisau, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci J. Kroher i K. Bach)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Lewis i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Advance Magazine Publishers, Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: D. Ivison, barrister)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 maja 2015 r. (sprawa R 2426/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Advance Magazine Publishers a Trinity Haircare.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Trinity Haircare AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Advance Magazine Publishers, Inc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 września 2016 r. – Lotte/EUIPO – Kuchenmeister (KOALA LAND)

(Sprawa T-479/15) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego KOALA LAND — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy KOALA — Częściowe odrzucenie zgłoszenia do rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Rzeczywiste używanie — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009]

(2016/C 392/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci M. Knitter i S. Schicker)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Kuchenmeister GmbH (Soest, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Blumenthal)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2015 r. (sprawa R 815/2014-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Kuchenmeister a Lotte.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lotte Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Wyrok Sądu z dnia 9 września 2016 r. – De Esteban Alonso/Komisja

(Sprawa T-557/15 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Artykuł 24 regulaminu pracowniczego — Wniosek o udzielenie wsparcia — Postępowanie karne przed sądem krajowym — Decyzja instytucji o powództwie adhezyjnym — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście bezzasadnej — Nieprawidłowości proceduralne — Przesłanki stosowania art. 24 regulaminu pracowniczego)

(2016/C 392/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. Huglo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall i C. Ehrbar, następnie C. Ehrbar i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 15 lipca 2015 r., De Esteban Alonso/Komisja (F-35/15, EU:F:2015:87).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fernando De Esteban Alonso pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach niniejszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2016 r. – Paglieri Sell System/EUIPO (APOTEKE)(Sprawa T-563/15) ⁽¹⁾**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego APOTEKE —
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit c) rozporządzenia
(WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009]**

(2016/C 392/53)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Paglieri Sell System SpA (Pozzolo Formigaro, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i F. Braga)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Doherty i L. Rampini, pełnomocnicy)**Przedmiot**

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 lipca 2015 r. (sprawa R 2428/2014-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego APOTEKE jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Paglieri Sell System SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.**Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2016 r. – Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Footwear)**

(Sprawa T-424/16)

(2016/C 392/54)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Gifi Diffusion (Villeneuve-sur-Lot, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. de Chassey)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Crocs, Inc. (Longmont, Colorado, Stany Zjednoczone)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego wzoru:* Crocs, Inc.*Przedmiotowy sporny wzór:* Wzór wspólnotowy „Footwear” – wzór wspólnotowy nr 733 282-0001*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2015 r. w sprawie R 37/2015-3**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego nr 000733282-0001;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 62 i 63 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2016 r. – Šroubárna Ždánice/Rada

(Sprawa T-442/16)

(2016/C 392/55)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Šroubárna Ždánice a. s. (Kyjov, Republika Czeska) (przedstawiciel: M. Osladil, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Unii Europejskiej odszkodowania na jej rzecz w wysokości 75 502 534 CZK,
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, zgodnie z którym spełnione zostały wszystkie przesłanki powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej za szkodę, zgodnie z art. 268 TFUE w związku z art. 340 ust. 2 TFUE:

- nakładając cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone następnie na taki przywóz z Malezji, Unia Europejska naruszyła ciążące na niej obowiązki wynikające z jej uczestnictwa w WTO, a w szczególności obowiązki wynikające z porozumienia antydumpingowego;
- naruszenie porozumienia antydumpingowego doprowadziło do naruszenia art. 216 ust. 2 TFUE;
- w następstwie niezgodnego z prawem działania Unii Europejskiej strona skarżąca poniosła szkodę w wysokości 75 502 534 CZK;
- wskazana powyżej szkoda pozostaje w związku przyczynowym z niezgodnym z prawem działaniem Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2016 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-459/16)

(2016/C 392/56)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Sampol Pucurull, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 21 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim dotyczy ona niektórych przypadków pomocy obszarowej Królestwa Hiszpanii, i wyłącza kwotę 262 887 429,57 EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dzielący się na dwie części.

1. Skarżąca twierdzi, że zastosowana przez Komisję korekta ryczałtowa narusza art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Rady z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005 L 209, s. 1) oraz wytyczne z 1997 r. (dokument VI/5330/97) dotyczące warunków, jakie powinny być spełnione w celu zastosowania korekty finansowej w wysokości 25 % lub 10 %. To naruszenie skutkuje przekroczeniem granic, które wiążą Komisję przy wykonywaniu jej uprawnień dyskrecjonalnych i naruszeniem zasad proporcjonalności i pewności prawa.
 - W pierwszej kolejności władze hiszpańskie uważają, że szereg korekt ryczałtowych naruszył art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005, w związku z wytycznymi z 1997 r. i z zasadą proporcjonalności, gdyż Komisja nie dysponowała poważnymi i zasadnymi wskazówkami w celu stwierdzenia, iż należało zastosować korektę finansową w wysokości 25 % w odniesieniu do zalesionych pastwisk w latach 2009–2013, z wyjątkiem zalesionych pastwisk pięciu wspólnot autonomicznych w roku 2009, w którym uznano, że znajduje zastosowanie art. 73a ust. 2a rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. 2004 L 141, s. 18).

Władze hiszpańskie kwestionują także zastosowanie przez Komisję korekty ryczałtowej w wysokości 10 % w odniesieniu do lat 2009–2013 w odniesieniu do pastwisk z krzewami i w odniesieniu do zalesionego pastwiska rodzaju „dehesa” w 2009 r.

- W drugiej kolejności władze uważają, że zaskarżona decyzja narusza art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, w związku z zasadami proporcjonalności i pewności prawa, ponieważ Komisja nie uwzględniła art. 73a ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 796/2004, w związku z art. 137 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – Republika Portugalska/Komisja Europejska

(Sprawa T-462/16)

(2016/C 392/57)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 3753], w części, w jakiej z uwagi na niedociągnięcia w konsolidacji wykluczyła z finansowania Unii Europejskiej kwotę 29 957 339,70 EUR dotyczącą wydatków zadeklarowanych przez Republikę Portugalską w dziedzinie pomocy obszarowej w latach 2013 i 2014;
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, jakiego dopuściła się Komisja poprzez uznanie wykonania programu rozwoju w celu dostosowania uprawnień do płatności zgodnie z art. 41 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, L 30, S. 16), a następnie poprzez odmowę a posteriori finansowania wydatków na podstawie zaproponowanego jej dostosowania uprawnień do płatności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 34, 36 i 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1), i zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2016 r. – Republika Portugalska/Komisja

(Sprawa T-463/16)

(2016/C 392/58)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r., notyfikowanej w dniu 21 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 3753], w części, w jakiej wyłącza z finansowania Unii Europejskiej kwotę 8 984 891,60 EUR dotyczącą wydatków zadeklarowanych przez Republikę Portugalską w dziedzinie zasady wzajemnej zgodności w latach 2011, 2012 i 2013;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia i naruszenia art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz. U. 2006, L 171, s. 90).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. 2009, l 30, S. 16) i art. 54 lit. c) akapit drugi oraz art. 71 rozporządzenia komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz. U. 2009, L 316, s. 65).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 26 i 53 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku uzasadnienia.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady „ne bis in idem”.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności oraz art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2016 r. – Sicignano/EUIPO – Inprodi (GiCapri „a giacchett’e capri”)

(Sprawa T-619/16)

(2016/C 392/59)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pasquale Sicignano (Santa Maria la Carità, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli, G. Petrocchi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Inghirami Produzione DISTRINUZIONE SpA (Inprodi) (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający elementy słowne „GiCapri »a giacchett’e capri«” – zgłoszenie nr 12 512 778.

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu.

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie R 806/2015-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 czerwca 2016 r. w postępowaniu R 806/2015-5 oddalającej zgłoszenie 12512778 złożonego znaku towarowego GiCapri „a giacchett’e capri” w odniesieniu do klas towarów 18, 25 i 35 a w konsekwencji przyjęcie zgłoszenia;

- obciążenie EUIPO kosztami skarżącego, obejmującymi wszystkie wydatki, wynagrodzenia i honoraria poniesione w niniejszej sprawie.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2016 r. – České dráhy/Komisja

(Sprawa T-621/16)

(2016/C 392/60)

Język postępowania: czeski

Strony postępowania

Strona skarżąca: České dráhy a. s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: K. Muzikář, J. Kindl, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2016) 3993 (final) z dnia czerwca 2016 r. w sprawie AT.40401 – Twins, na mocy której nakazano przeprowadzenie kontroli na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja została przyjęta na podstawie dokumentów uzyskanych w ramach poprzedniej kontroli w lokalach przedsiębiorstwa Českých drah, przeprowadzonej w oparciu o bezprawną decyzję. Komisja Europejska nie mogła wykorzystać uzyskanych w ten sposób dokumentów także do przyjęcia decyzji zaskarżonej niniejszą skargą.
2. Zarzut drugi oparty na fakcie, że dokumenty, które były podstawą zaskarżonej decyzji zostały uzyskane przez Komisję Europejską w ramach poprzedniej kontroli, z wykroczeniem poza przedmiot tej kontroli, to znaczy niezgodnie z prawem.
3. Zarzut trzeci, oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja i związana z nią kontrola Komisji Europejskiej stanowią nieproporcjonalną ingerencję w prywatną sferę skarżącej. Komisja Europejska przyjęła zaskarżoną decyzję bez dopuszczalnych z prawnego punktu widzenia dokumentów, definiując przedmiot kontroli nazbyt szeroko i z wykroczeniem poza przysługujące jej uprawnienia dochodzeniowe.
4. Zarzut czwarty oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja niedostatecznie definiuje przedmiot i cel kontroli, gdyż między innymi nazbyt szeroko określa okres, którego miałyby dotyczyć kontrola oraz nie zawiera należytego uzasadnienia.
5. Zarzut piąty oparty na fakcie, że zaskarżona decyzja i następująca po niej kontrola spowodowały nieuzasadnioną ingerencję w podstawowe prawa i wolności skarżącej, zagwarantowane w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (odpowiednio art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności) i art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (odpowiednio art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności).

Skarga wniesiona w dniu 31 sierpnia 2016 r. – Republika Czeska/Komisja**(Sprawa T-627/16)**

(2016/C 392/61)

Język postępowania: czeski

Strony*Strona skarżąca:* Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Pavliš, J. Vlácil, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania strony skarżącej**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1059 z dnia 20 czerwca 2016 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (notyfikowanej jako dokument nr C(2016) 3753) (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) w zakresie w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w związku z systemem jednolitej płatności obszarowej (SAPS) w kwocie 84 272,83 EUR, w zakresie w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w związku z inwestycjami w sektorze winiarskim w kwocie 636 516,20 EUR oraz w zakresie w jakim wyłącza ona poniesione przez Republikę Czeską wydatki w związku z wymogami dotyczącymi wzajemnej zgodności w kwocie 29 485 612,55 EUR, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się – w związku z systemem jednolitej płatności obszarowej (SAPS) – na jeden zarzut oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo iż nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego.

Co się tyczy inwestycji w sektorze winiarskim skarżąca powołuje się na jeden zarzut, oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo iż nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego.

W odniesieniu do wymogów dotyczących wzajemnej zgodności skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Komisja podjęła decyzję o wyłączeniu wydatków z finansowania Unii, mimo iż nie doszło do naruszenia prawa Unii ani prawa krajowego.
- Pomocniczo strona skarżąca podnosi drugi zarzut, oparty na naruszeniu art. 52 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013. Nawet gdyby okoliczności kwestionowane w pierwszym zarzucie stanowiły naruszenie prawa Unii (quod non), Komisja błędnie oceniła wagę tego naruszenia i szkodę finansową dla Unii.

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Remag Metallhandel and Jaschinsky/Komisja**(Sprawa T-631/16)**

(2016/C 392/62)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Remag Metallhandel GmbH (Steyr, Austria) i Werner Jaschinsky (St. Ulrich bei Steyr, Austria) (przedstawiciel: M. Lux, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Mając na uwadze, że OLAF zażądał i nalegał, aby władze państwa członkowskiego pobrały cła antydumpingowe za wszystkie przesyłki metalu krzemowego wywiezione z Tajwanu do Unii Europejskiej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 398/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2004 L 66) i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 467/2010 z dnia 25 maja 2010 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz krzemu wysyłanego z Republiki Korei, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Republiki Korei (Dz.U. 2010 L 131) pomimo, że OLAF nie przedstawił wystarczających dowodów na okoliczność, że krzem przywieziony z Tajwanu przez Remag pochodzi z Chin, skarżący wnoszą do Trybunału o:

- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżących odszkodowania określonego w skardze wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 8 % rocznie oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. W ramach zarzutu pierwszego podniesiono, że, żądając od państw członkowskich poboru ceł antydumpingowych zanim potwierdzono pochodzenie towarów w dochodzeniu celem uniknięcia przedawnienia rzekomo należnych ceł OLAF polecił władzom krajowym, by naruszyły art. 220 ust. 1 i art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego i nakłonił je do tego.
2. W ramach zarzutu drugiego podniesiono, że nie uwzględniając w żądaniu dokonania poboru okoliczności, że przesłanie krzemu z Chin nie dowodzi, że krzem ów pochodzi z Chin, OLAF naruszył zasadę dobrej administracji i obowiązek oparcia twierdzeń na uzasadnionych dowodach.
3. W ramach zarzutu trzeciego podniesiono, że twierdząc, iż wszystkie wywozy krzemu z Tajwanu obejmowały dobra pochodzące z Chin, OLAF nie wywiązał się z ciężaru dowodu w zakresie pochodzenia niepreferencyjnego.
4. W ramach zarzutu czwartego podniesiono, że twierdząc, iż proces przeprowadzony w Tajwanie był niewystarczający, by nadać towarom pochodzenie tajwańskie bez uwzględnienia użycia przetworzonego krzemu, OLAF naruszył zasady pochodzenia w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. W ramach zarzutu piątego podniesiono, że naruszone zostały prawa do obrony strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2016 r. – Deichmann/EUIPO – Vans (Przedstawienie paska umieszczonego na bocznej stronie buta)

(Sprawa T-638/16)

(2016/C 392/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deichmann SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Vans, Inc. (Cyprus, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Vans, Inc.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Pozycyjny znak towarowy (Przedstawienie paska umieszczonego na bocznej stronie buta) – zgłoszenie nr 10 263 895

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie R 408/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 23 grudnia 2014 r., uwzględnienie sprzeciwu B 001919210 i odrzucenie zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 10 263 895;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie R 408/2015-4;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 19 ust. 2 oraz zasady 20 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95, art. 151 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009, a także zasad pewności prawa i niedziałania prawa wstecz.

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2016 r. – GEA Group/Komisja

(Sprawa T-640/16)

(2016/C 392/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GEA Group AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. du Mont i C. Wagner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 29 czerwca 2016, C(2016)3920 wprowadzającej zmiany do decyzji C(2009)8682 final z dnia 11 listopada 2009 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w traktacie WE i art. 53 porozumienia EOG (AT.38589 – Stabilizatory ciepła);
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny i wyznaczenie nowego terminu płatności grzywny wraz z odsetkami (po dacie wydania zaskarżonej decyzji), oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja Europejska naruszyła art. 25 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82, wydając zaskarżona decyzję po upływie terminu.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja naruszy art. 266 akapit pierwszy TFUE oraz prawo strony skarżącej do obrony wobec faktu, iż strona skarżąca nie miała możliwości ustnego przedstawienia swego stanowiska.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym Komisja naruszyła art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1/2003 nie stosując w stosunku do strony skarżącej limitu 10 %, wskutek zastosowania go w stosunku do innego przedsiębiorstwa uczestniczącego w naruszeniu ze szkodą dla strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, obciążając stronę skarżącą wyłączną odpowiedzialnością za zachowanie, za które odpowiedzialnymi uznano również innych uczestników naruszenia, w sytuacji gdy odpowiedzialność strony skarżącej była wyłącznie pochodna oraz nierówno obciążając uczestników naruszenia dodatkowym ciężarem dowodu w związku z ograniczoną odpowiedzialnością drugiego uczestnika, wyłącznie ze szkodą dla strony skarżącej.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym Komisja przekroczyła zakres swych uprawnień, wyznaczając z mocą wsteczną ostateczny termin płatności na dzień, w którym nie istniała żadna podstawa prawna do dokonania płatności oraz nie przedstawiła zgodnie z art. 296 ust. 2 TFUE uzasadnienia odstępowania od swej uprzedniej praktyki.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2016 r. – Iame/EUIPO – Industrie Aeronautiche Reggiane (Parilla)

(Sprawa T-642/16)

(2016/C 392/65)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Iame SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Mostardini, G. Galimberti, F. Mellucci, R. Kakkar)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Industrie Aeronautiche Reggiane Srl (Reggio Emilia, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Parilla” – unijny znak towarowy nr 3 065 182

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie R 608/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z uwagi na naruszenie art. 51 rozporządzenia (WE) 207/2009, ponieważ jej mocą oddalono odwołanie w sprawie R0608/2015-1 i potwierdzono, że ze względu na nieużywanie wygasło prawo IAME S.p.A do graficznego unijnego znaku towarowego „Parilla” nr 3065182 w odniesieniu do wszystkich towarów i usług z klas 7 i 41;

a w rezultacie:

- oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia, na podstawie art. 51 rozporządzenia nr 207/2009, prawa IAME S.p.A do graficznego unijnego znaku towarowego „Parilla” nr 3065182 w odniesieniu do wszystkich towarów i usług z klas 7 i 41;
- z zastrzeżeniem wszystkich innych argumentów lub środków dowodowych do przedłożenia w wyznaczonych terminach;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie i błędne zastosowanie art. 51 rozporządzenia nr 207/2009.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL